

20/1/2018

Απόφαση Π.Ε.

Κεφάλαιο Α. Οι Διεθνείς και πολιτικές εξελίξεις

1. Οι εξελίξεις που θα καθορίσουν το ευρύτερο κοινωνικό - πολιτικό πεδίο αφορούν την προώθηση της νέας αντιλαϊκής - αντεργατικής εκστρατείας, την προσπάθεια επίλυσης προβλημάτων εξωτερικής πολιτικής (ονοματοδοσία ΠΓΔΜ, Κυπριακό) στο φόντο της, κατά την κυβερνητική προπαγάνδα, «εξόδου από τα μνημόνια», με τη συζήτηση για εκλογές μέσα στο 2018 να εντείνεται και να επιδρά στην προετοιμασία και των πολιτικών δυνάμεων, παρά τις δηλώσεις του Τσίπρα «για εκλογές με την εξάντληση της τετραετίας». Θα κριθούν πολλά τους επόμενους μήνες: Κυρίως, εάν η κυβέρνηση και το αστικό μπλοκ θα καταφέρουν να διαμορφώσουν όρους μετάβασης προς μια «σταθερότητα» της διαρκούς ευρωμνημονιακής βαρβαρότητας και των βαθιών αντιδραστικών αστικών αναδιαρθρώσεων, με τον λαό και τη νεολαία σε παθητικό ρόλο μειωμένων προσδοκιών ή εάν ένα ανασυγκροτημένο εργατικό λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα, με πολιτικό νεύρο τη μαχόμενη αντικαπιταλιστική και κομμουνιστική Αριστερά, θα καταφέρει να προβάλλει ουσιαστική αντίσταση και να διαμορφώσει τους όρους της αντεπίθεσης και της ανατροπής της επιδρομής κυβέρνησης - κεφαλαίου - ΕΕ.

Έχει σημασία στις συνθήκες αυτές να έρθει στο προσκήνιο ο βασικός πολιτικός στόχος και τα πολιτικά συνθήματα για την επόμενη περίοδο, όπως καταλήχθηκαν στο 4ο συνέδριο.

- Καλούμε τον κόσμο της δουλειάς και τη μαχόμενη νεολαία να βγουν μπροστά:
- Δεν τσιμπάμε στα στημένα - δεν διαλέγουμε εκτελεστή των ονείρων και των δικαιωμάτων μας, ΣΥΡΙΖΑ ή ΝΔ - δεν μένουμε εντός του σφαγείου της ΕΕ - υπάρχει άλλος δρόμος ρήξης και ανατροπής.
- Για τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα, την ειρήνη, τις λαϊκές ελευθερίες και τη λαϊκή κυριαρχία, ανατροπή της ευρωμνημονιακής επίθεσης κυβέρνησης - κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ, των αντιδραστικών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων και της επιτροπείας. Ήττα και ανατροπή της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και του αστικού ευρωμνημονιακού μπλοκ. Έξω από την ΕΕ - διαγραφή του χρέους.
- Για να ανοίξει ο δρόμος για να πάρουν οι εργαζόμενοι και ο λαός τον πλούτο και την εξουσία στα χέρια τους.

Πώς:

- Με ισχυρή αντικαπιταλιστική αριστερά και συσπείρωση όλων των μαχόμενων δυνάμεων, για τα εργατικά λαϊκά συμφέροντα, ενάντια και έξω από την ΕΕ και το κοινωνικό σφαγείο που επιβάλλουν η αστική τάξη και οι «πρόθυμες» κυβερνήσεις.

- Με αντεπίθεση ενός ανατρεπτικού εργατικού λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος.

2. Το διεθνές περιβάλλον των εξελίξεων κινείται σε αντιδραστική κατεύθυνση, όπως έχουμε αναλύσει και στην πρόσφατη απόφαση του συνέδριου και όπως επιβεβαιώνουν οι εξελίξεις με την απόφαση Τραμπ για την Ιερουσαλήμ, την όξυνση της αντιπαράθεσης με το Ιράν, την αμερικανική επιθετικότητα στον Ειρηνικό αλλά την φορολογική μεταρρύθμιση υπέρ του κεφαλαίου στις ΗΠΑ.

3. Η επίσκεψη Ερντογάν στην Ελλάδα και η αντιμετώπιση του από το εγχώριο κοινωνικό και πολιτικό

κατεστημένο με συμβολικό το επεισόδιο με το Παυλόπουλο, δείχνει την αντιδραστικότητα που χαρακτηρίζει τον Ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό. Οι δηλώσεις που ακολούθησαν τόσο στη Τουρκία, ακόμα και για πόλεμο με αφορμή τα νησιά του Αιγαίου όσο και με την απόφαση Κοτζιά περί επέκτασης των χωρικών υδάτων (αρχικά στο Ιόνιο), δείχνει το ότι η όξυνση της αντιπαράθεσης βρίσκεται μπροστά μας. Από το σύνολο των εξελίξεων προκύπτει έντονα η αναγκαιότητα της ανόδου του αντιπολεμικού, αντιιμπεριαλιστικού και αντιεθνικιστικού κινήματος.

Παράλληλα η αναμόχλευση του ζητήματος της ονομασίας της ΠΓΔΜ, όπως φαίνεται κατά προτροπή των ΗΠΑ καθώς προτάσσεται άμεσα η ένταξη της γειτονικής χώρας στο ΝΑΤΟ στα πλαίσια των γενικότερων σχεδιασμών των ΗΠΑ για τα Βαλκάνια και την Ανατολική Ευρώπη, αλλά και της ΕΕ για πορεία ενσωμάτωσης στην ολοκλήρωση της ΠΓΔΜ και γενικότερα των δυτικών Βαλκανίων, επαναφέρουν με νέο τρόπο στις νέες συνθήκες την παλιά αντιπαράθεση των αρχών της δεκαετίας του 90, αν και όχι με την δυναμική εκείνης της περιόδου. Βασική μας εκτίμηση είναι ότι το ζήτημα επαναφέρεται στο προσκήνιο στα πλαίσια των εντεινόμενων ενδοιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ με τη Ρωσία και την προσπάθεια ειδικά των ΗΠΑ να ενσωματώσουν τη περιοχή των Βαλκανίων στο δικό τους γεωπολιτικό σχεδιασμό. Αντιμετωπίζουμε και το ζήτημα αυτό στα πλαίσια της αναγκαίας αντιιμπεριαλιστικής-αντιπολεμικής και αντιεθνικιστικής πάλης.

Το ηγεμονικό τμήμα της αστικής τάξης και η κυβέρνηση επιδιώκουν να κλείσουν το θέμα της ονομασίας στα πλαίσια της νέας συμμαχίας με τις ΗΠΑ του Τραμπ, αλλά και με τη συναίνεση της ΕΕ. Ταυτόχρονα βέβαια διεξάγεται και αντιπαράθεση, με τη διαμάχη για το όνομα της γειτονικής χώρας να αντανakλά τον ανταγωνισμό για την οικονομική και γεωπολιτική επιρροή των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία) και των γειτονικών κρατών (Ελλάδα, Τουρκία, Βουλγαρία, Σερβία, Αλβανία), ενώ δεν πρέπει να υποτιμηθούν και οι εθνικιστικές κραυγές και πρωτοβουλίες και από τις δύο πλευρές των συνόρων. Υπογραμμίζουμε ότι η Ελληνική αστική τάξη δεν βρίσκεται σε άμυνα απέναντι στη ΠΓΔΜ, αντίθετα στα πλαίσια της προσπάθειας της για υπέρβαση της κρίσης μιας σειράς εταιρείες του Ελληνικού καπιταλισμού (ΔΕΗ, ΕΛΠΕ, ΔΕΣΦΑ, ΤΙΤΑΝ, ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΙΔΕΝΟΡ, ΕΛΒΙΣΚΟ κ.α) κλείνουν συμφωνίες επέκτασης στα Βαλκάνια. Στεκόμαστε απέναντι σε αυτό το ζήτημα στα πλαίσια μιας εργατικής διεθνιστικής γραμμής που είναι αντίθετη στην ευρωνατοϊκή παρέμβαση στην περιοχή (που είναι οι επισπεύδοντες για την ονοματοδοσία και ένταξη σε ΝΑΤΟ και στη συνέχεια στην ΕΕ της ΠΓΔΜ), αντιπαλεύει τη «ΝΑΤΟϊκή ειρήνη» που μόνο ειρήνη δεν φέρνει και τις επιδιώξεις των αστικών τάξεων και κυβερνήσεων της περιοχής, καταρχήν όσον μας αφορά της Ελλάδας. Προτάσσουμε την ειρηνική συμβίωση των λαών, το απαραβίαστο των σημερινών συνόρων στη περιοχή, τη μη επιβολή ονομασίας στο λαό της ΠΓΔΜ από το ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ, τη μη ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ και την αποχώρηση της Ελλάδας, το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού μακριά από εθνικισμούς και αλυτρωτισμούς με σεβασμό στον πολυεθνικό χαρακτήρα της ιστορικής περιοχής της Μακεδονίας και την αναγνώριση των δικαιωμάτων της Σλαβομακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα. Παρεμβαίνουμε με βασικά συνθήματα:

- Όχι στη Νατοποίηση των Βαλκανίων. Έξω οι ιμπεριαλιστές από τα Βαλκάνια.
- Ειρήνη, φιλία και συνεργασία των λαών, κάτω ο εθνικισμός και στις δύο πλευρές των συνόρων
- Πλήρη και ισότιμα δικαιώματα σε όλες τις μειονότητες.

Παράλληλα προσανατολιζόμαστε και σε πρωτοβουλίες διεθνιστικού χαρακτήρα με αριστερές, αντιιμπεριαλιστικές, διεθνιστικές οργανώσεις - κινήσεις στην ΠΓΔΜ.

Κεφάλαιο Β. Η τακτική της κυβέρνησης και οι πολιτικές εξελίξεις

4. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τη ψήφιση του νέου πολυνομοσχεδίου, που περιλαμβάνει τον περιορισμό του δικαιώματος της απεργίας, τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς και την επέκταση των ιδιωτικοποιήσεων μετατρέπεται στην πιο «επιτυχημένη» μνημονιακή κυβέρνηση, καθώς καταφέρνει να περνά τα μέτρα και τις αναδιαρθρώσεις με λιγότερες αντιστάσεις και αγώνα από ότι αντιστοιχεί στο

επίπεδο της επίθεσης. Δεν πρόκειται απλά για τη κυβέρνηση που προωθεί τα μέτρα της τρόικας, αλλά για τη κυβέρνηση που διαμορφώνει την υποδομή της δημοσιονομικής σταθερότητας μέχρι το 2060, για αυτό και έχει τη στήριξη του εγχώριου κεφαλαίου και των δυνάμεων της επιτροπείας, το οποίο αποτελεί κορυφαίο πολιτικό στοιχείο της περιόδου. Οι τελευταίες δηλώσεις Ντάισελμπλουμ για Τσίπρα και Τσακαλώτο είναι χαρακτηριστικές.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να διαμορφώσει το δικό της success story πάνω στο τρίπτυχο: α) έξοδος από τα μνημόνια, β) συμφωνία με τις ΗΠΑ, γ) Επενδύσεις - ανάπτυξη, συγκροτώντας μια διέξοδο του κεφαλαίου που δρα στην Ελλάδα από την παρατεταμένη ύφεση. Βέβαια δεν πρόκειται να υπάρξει στη πράξη καμιά έξοδος από τα μνημόνια με τα αιματοβαμμένα πλεονάσματα του 3,5% και το σύμφωνο σταθερότητας της ΕΕ. Η ανανεωμένη συμμαχία με τις ΗΠΑ όχι μόνο δεν θα φέρει σταθεροποίηση όπως λέγεται, αλλά καταρχήν το νέο εξοπλιστικό πρόγραμμα των 2,1 δις, την διάθεση του Λιμανιού της Αλεξανδρούπολης στο NATO, την αναβάθμιση της Σούδας, τα πυρηνικά στον Άραξο και συνολικά την βαθύτερη εμπλοκή της χώρας στα πολεμικά σχέδια στη περιοχή της Μέσης Ανατολής και όχι μόνο. Οι δε επενδύσεις θα είναι τύπου Σκουριών, Ελληνικού, Καζίνο και Black Roc στην Ακαδημία Πλάτωνος, δηλαδή κακοπληρωμένη εργασία, εργοδοτικός δεσποτισμός, καταστροφή του περιβάλλοντος και πολιτιστική παρακμή.

5. Η προώθηση των αστικών αναδιαρθρώσεων από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, παρά τις ασπιρίνες σαν το κοινωνικό μέρισμα, θα οξύνει την ήδη άσχημη οικονομική κατάσταση των εργαζόμενων και του λαού. Ο επανυπολογισμός των συντάξεων και η ουσιαστική κατάργηση του ΕΚΑΣ, η αναδιάρθρωση των πολυτεχνικών επιδομάτων με το κόψιμο πολλών δικαιούχων και η κατάργηση του αφορολόγητου, πιθανά και μέσα στο 2018, είναι ορισμένα μόνο από τα μέτρα που χτυπούν άμεσα και βαθιά το λαϊκό κόσμο. Παρά την καλύτερη από άλλες φορές υποδοχή μέτρων σαν το κοινωνικό μέρισμα και το επίδομα για τους νέους ανέργους, των οποίων η επίδραση δεν πρέπει να υποτιμηθεί, ειδικά στο έδαφος της παρατεταμένης ανέχειας φτωχών λαϊκών στρωμάτων, η αγανάκτηση δεν θα κοπάσει εύκολα. Αυτή την εκτίμηση φαίνεται ότι κάνουν και τα αστικά επιτελεία καθώς προβάλλει με αναβαθμισμένο τρόπο η συζήτηση γύρω από ένα μεγάλο πολιτικό συνασπισμό και στην Ελλάδα που θα αφορά πιθανά την επόμενη κυβερνητική λύση και στην ουσία θα εκπροσωπεί το αδιατάρακτο της προώθησης των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων. Η συζήτηση αυτή θα επιδράσει και στο κόσμο αντιφατικά. Από τη μια πλευρά θα οξύνει μια τάση πολιτικής παθητικότητας αφού έτσι κι αλλιώς η πολιτική είναι προαποφασισμένη ανεξάρτητα από τι ψηφίζει ο κόσμος με πιθανή όμως ενίσχυση και ακροδεξιών αντικοινοβουλευτικών τάσεων. Από την άλλη όμως θα ενισχύσει στο πρωτοπόρο κόσμο τη τάση βαθύτερης στροφής στον μαζικό αγώνα, χωρίς αναμονή κοινοβουλευτικών «λύσεων».

6. Από ότι φαίνεται, όλα τα κόμματα, παρά τα περί του αντιθέτου λεγόμενα ετοιμάζονται και για εκλογική αναμέτρηση. Περίοδος κόμβος δείχνει να είναι το ερχόμενο Φθινόπωρο με το ΣΥΡΙΖΑ να θέλει πιθανόν να κεφαλαιοποιήσει τη «τυπική» έξοδο από τα μνημόνια του καλοκαιριού και να προλάβει τις συνέπειες των νέων αντιλαϊκών περικοπών του 2019, ιδιαίτερα δε αν έχει ξεπεράσει τους κάβους των «εθνικών» θεμάτων χωρίς μεγάλους τριγμούς και απώλειες. Η ΝΔ βρίσκεται σε ιδιότυπη προεκλογική περίοδο, ενώ η επιτάχυνση των εξελίξεων που υπήρξε στο χώρο του λεγόμενου κέντρου (ΠΑΣΟΚ-ΠΟΤΑΜΙ-ΔΗΜΑΡ κλπ) συνηγορούν και σε κάτι τέτοιο. Και οι δυνάμεις της ρεφορμιστικής αριστεράς προετοιμάζονται ανάλογα. Το στοιχείο της πιθανότητας διεξαγωγής εκλογών οφείλουμε να το λάβουμε υπόψη μας χωρίς βέβαια να υποτάσσεται ο κινηματικός και πολιτικός μας σχεδιασμός σε αυτό το ενδεχόμενο.

Κεφάλαιο Γ. Πώς παρεμβαίνουμε ως NAP σε αυτό το περιβάλλον

7. Μέσα σε αυτό το πολυσύνθετο σκηνικό καλούμαστε να παρέμβουμε ως NAP με ενιαίο σχέδιο και τρόπο, στα πλαίσια των αποφάσεων του 4ου συνεδρίου, στο μαζικό κίνημα, τις πολιτικές εξελίξεις, την μετωπική αντικαπιταλιστική αριστερά και τη προσπάθεια ανώτερης συγκρότησης των δυνάμεων της κομμουνιστικής απελευθέρωσης, ώστε να γίνονται βήματα και στα τρία επίπεδα συγκρότησης της

πρωτοπορίας.

Είναι γεγονός η εκτίμηση της προηγούμενης ΠΕ για το ενδιαφέρον που έχει προκαλέσει το συνέδριο μας και οι αποφάσεις του. Δεν είναι τυχαίο το γνωστό δημοσίευμα της «Εφ Συν» που απηχεί την ενόχληση κύκλων της κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ για το προσανατολισμό και το χαρακτήρα των αποφάσεων μας. Για αυτό και αποσιωπάται το ίδιο το συνέδριο, η μαζικότητα του και οι αποφάσεις του και προτάσσεται η πάγια μεθοδολογία των αστικών κέντρων, της λασπολογίας με τα περί «διάσπασης του NAP» κλπ.

Δουλεύουμε με όπλο την απόφαση του συνεδρίου και ανοίγουμε τη συζήτηση στον κόσμο του αγώνα και της αριστεράς με μια πολιτική εξόρμηση των οργανώσεων σε όλη την Ελλάδα με κύκλο εκδηλώσεων και συσκέψεων τον επόμενο διάστημα (μέχρι τα τέλη Φλεβάρη) με σκοπό την μαζική συσπείρωση δυνάμεων επιρροής του NAP και της πρότασης για ένα νέο πρόγραμμα και κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Μια τέτοιου είδους δουλειά μπορεί να επιδράσει θετικά και συσπειρωτικά και στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, να συμβάλλει στην ενεργοποίηση δυνάμεων στο μαζικό κίνημα, να πολιτικοποιήσει βαθύτερα τους αγώνες των εργαζομένων και βέβαια να συγκροτήσει το δυναμικό που αναζητά μια ανώτερη στρατηγικού τύπου συσπείρωση με κομμουνιστικό περιεχόμενο. Για την υποστήριξη αυτής της εξόρμησης θα εκδώσουμε ειδικό τετρασέλιδο παρουσίασης των βασικών σημείων της απόφασης του 4ου συνεδρίου, ενώ θα αξιοποιήσουμε και την Απόφαση του συνεδρίου, η οποία θα εκδοθεί άμεσα και επίσης θα μεταφραστεί.

Στα πλαίσια αυτά στοχεύουμε στην εμφάνιση και συγκρότηση πρωτοβουλιών για το νέο πρόγραμμα και κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Η ΠΕ και οι ΟΒ εκκινούν από σήμερα τη δουλειά για τη πρωτοβουλία του νέου προγράμματος και κόμματος της κομμουνιστικής απελευθέρωσης με συζήτηση γύρω από το δυναμικό απεύθυνσης σε κάθε χώρο και κλάδο δουλειάς, εκπαίδευσης και γειτονιάς/πόλης, για την οργάνωση της συζήτησης με αυτό τον κόσμο της πρωτοβουλίας αυτής και το προχώρημα των πρώτων βημάτων για την συγκρότηση των αντίστοιχων πρωτοβουλιών.

Έχουμε ήδη ξεκινήσει το κύκλο επαφών με τις οργανώσεις-κινήσεις και πρωτοβουλίες της μαχόμενης αριστεράς για τη παρουσίαση της απόφασης του συνεδρίου μας, διαδικασία η οποία συνεχίζεται.

8. Αναβαθμίζουμε τη θεωρητική και ιδεολογική μας παρέμβαση. Το 2018 έχει χαρακτηριστεί ως **Έτος ΜΑΡΞ** λόγω της γέννησης του πριν 200 χρόνια, ενώ στις 21 Φλεβάρη συμπληρώνονται 170 χρόνια από την πρώτη έκδοση του Κομμουνιστικού Μανιφέστου. Παράλληλα, φέτος συμπληρώνονται 50 χρόνια από το Μάη του '68. Αξιοποιούμε τις επετείους με στόχο το άνοιγμα της συζήτησης **για την επικαιρότητα του Μαρξισμού στο σήμερα** και την εξέλιξη του, καθώς και τα διδάγματα των εξεγέρσεων με αφορμή τα πενήντάχρονα του Μάη.

Σε αυτό τό πλαίσιο και με ευθύνη της επιτροπής θεωρίας προσανατολιζόμαστε στη διοργάνωση μιας θεωρητικής - πολιτιστικής ημερίδας στις **25 Φεβρουαρίου** αφιερωμένης στο κομμουνιστικό μανιφέστο, η οποία επιδιώκουμε να συμβάλει και στη διαδικασία για το σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Παράλληλα η νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση μπορεί να οργανώσει αντίστοιχες εκδηλώσεις σε σχολές των ΑΕΙ και των ΤΕΙ. Προετοιμαζόμαστε από τώρα για τη διοργάνωση κύκλου εκδηλώσεων για τον Μάη του '68 τον ερχόμενο Μάη.

9. **Στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις το νέο ΠΡΙΝ.** Η μάχη της νέας εποχής της εφημερίδας είναι πολύ σημαντική, καθώς το νέο ΠΡΙΝ επιχειρεί να εκφράσει τόσο την αναγκαιότητα και τα βήματα για τη νέα κομμουνιστική προσπάθεια και την έκφραση της σύγχρονης αντικαπιταλιστικής αριστεράς σε συνδυασμό με το ύφος και το περιεχόμενο μιας μάχιμης, ζωντανής εργατικής και νεολαιίστικης εφημερίδας και ιστοτόπου στην αμέσως επόμενη φάση. Η ΠΕ σε συνεργασία με τη συντακτική επιτροπή του ΠΡΙΝ και τις Ο.Β. θα πρέπει να συμβάλουν άμεσα στη στελέχωση της εφημερίδας.

Κεφάλαιο Δ. Για τη Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ

10. Η Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ θα γίνει στο τέλος του Μάρτη του 2018 (31.03/01.04 / 2018). Αποτελεί διαδικασία που αυτονόητα έχει μεγάλη κρισιμότητα για την φυσιογνωμία και την προοπτική της ANΤΑΡΣΥΑ. Η 4η συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ θα διεξαχθεί σε διαφορετικό κοινωνικό και πολιτικό περιβάλλον από τις προηγούμενες. Η υποχώρηση του κινήματος και οι εξελίξεις τόσο στην Αριστερά όσο και γενικότερα στο εσωτερικό και διεθνές επίπεδο τροποποιούν τη συζήτηση. Η πορεία προς τη Συνδιάσκεψη όσο και η ίδια θα πρέπει να συμβάλλει στην αναγκαία στροφή του μαζικού κινήματος και την αλλαγή του πολιτικού συσχετισμού στην Αριστερά.

Στην πορεία προς την 4η Συνδιάσκεψη, φιλοδοξούμε να συμβάλουμε ώστε η ANΤΑΡΣΥΑ να υπερβεί αδυναμίες και αντιφάσεις και να κάνει βήματα στην κατεύθυνση της ανάπτυξης / ανασυγκρότησης και του μετασχηματισμού της σε ενιαίο αντικαπιταλιστικό πολιτικό μέτωπο, με επαναστατική κατεύθυνση και κομμουνιστική ηγεμονία. Δηλαδή για την αντικαπιταλιστική, ταξική, μετωπική, δημοκρατική της ανάπτυξη και μετασχηματισμό στην κατεύθυνση του αντικαπιταλιστικού πόλου.

Αυτό σημαίνει:

α) Ανάπτυξη / εμβάθυνση και διευκρίνηση σε βασικά ζητήματα της αντικαπιταλιστικής πολιτικής γραμμής και της σχέσης της με την επαναστατική τακτική, αξιοποιώντας και τις μέχρι τώρα κατακτήσεις της ANΤΑΡΣΥΑ.

β) Βήματα στην ενιαία, δημοκρατική, ενωτική συγκρότησή της.

γ) Εξόρμηση για την επανασυσπείρωση του συνόλου του δυναμικού της, την προσέγγιση και ένταξη στις γραμμές της και νέων αγωνιστών. Η διαπάλη που διεξάγεται και θα συνεχιστεί για το σε ποια πλευρά θα κινηθεί το αγωνιστικό και αριστερό δυναμικό που τείνει να απελευθερωθεί από το τωρινά όρια της διαχειριστικής και ρεφορμιστικής αριστεράς θα είναι μεγάλη. Σε αυτή τη διαπάλη η συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ οφείλει να παρέμβει αποκρυσταλλώνοντας διαφοροποιήσεις και σταθεροποιώντας μετατοπίσεις και αντίστοιχες τάσεις.

δ) Πλατύ άνοιγμα προς δυνάμεις, αγωνιστές, ρεύματα που στον ένα ή τον άλλον βαθμό κινούνται σε αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική, αντιδιαχειριστική κατεύθυνση για την συσπείρωση δυνάμεων στην κατεύθυνση του αντικαπιταλιστικού μετώπου / πόλου ή σε αναβαθμισμένη μορφή και επίπεδο πολιτικής συνεργασίας με την ANΤΑΡΣΥΑ. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να δούμε τις τάσεις και τα ρεύματα που διαμορφώνονται τόσο στο χώρο της επαναστατικής και εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, όσο και στο χώρο των διαφοροποιήσεων και ομαδοποιήσεων που έχουν προκύψει από το ΣΥΡΙΖΑ και τις διαφοροποιήσεις του ΚΚΕ, καθώς και στο πολιτικοποιημένο δυναμικό της αυτονομίας, ειδικά της αντιΕΕ πάλης και βέβαια στο πλατύ κομμάτι των αγωνιστών της βάσης που αναζητούν μια άλλη αριστερά.

Σε όλες αυτές τις δυνάμεις παρεμβαίνουμε με σκοπό την ένταξη τους στην ANΤΑΡΣΥΑ (όσες είναι πιο ώριμες για ένα τέτοιο βήμα), είτε για την όσο γίνεται βαθύτερη πολιτική συνεργασία με την ANΤΑΡΣΥΑ, είτε για τον μόνιμο πολιτικό συντονισμό και διάλογο γύρω από τα βασικά μέτωπα της περιόδου και την συμβολή τους στην ταξική και πολιτική ανασυγκρότηση όλων των επιπέδων του μαζικού κινήματος στη βάση της λογικής του Αγωνιστικού Μετώπου Ρήξης και Ανατροπής.

Η πορεία προς την Συνδιάσκεψη θέλουμε να είναι μια πλατιά, πλούσια, συντροφική διαδικασία προς όλο τον κόσμο και το δυναμικό της ANΤΑΡΣΥΑ. Επιδιώκουμε να βαθύνει η συζήτηση με τη μέγιστη συσπείρωση του δυναμικού της. Ταυτόχρονα δεν πρέπει να μείνει στα τείχη «εντός» της ANΤΑΡΣΥΑ, αλλά να αποτελέσει ένα πολύ πλατύ άνοιγμα στους εργαζόμενους, την κοινωνία και τα άλλα ρεύματα της αριστεράς. Αυτό σημαίνει:

- πρωτοπόρα συμμετοχή στις **μάχες του επόμενου διαστήματος,**
- **πολιτικές πρωτοβουλίες** γύρω από τα μεγάλα **κοινωνικά ζητήματα της περιόδου, αλλά και πρωτοβουλίες πολιτικού συντονισμού και κοινής δράσης** (ανεργία, ιδιωτικοποιήσεις, δημοκρατία, πόλεμος, αντιφασιστική πάλη).
- πλατύ άνοιγμα στον κόσμο με αξιοποίηση των συνελεύσεων της ANΤΑΡΣΥΑ προς αυτή τη κατεύθυνση με συγκεκριμένες προσκλήσεις συμμετοχής και τοποθέτησης αγωνιστών που απευθυνόμαστε.
- Πρωτοβουλίες στο πλαίσιο της κοινής δράσης με τις μαχόμενες δυνάμεις της αριστεράς για σημαντικά ζητήματα όπως π.χ. του πολέμου.

Κεφάλαιο Ε. Για το μαζικό κίνημα

12. Η διαπάλη που διεξήχθη τις προηγούμενες ημέρες για το πολυνομοσχέδιο της κυβέρνησης και η στάση όλων των δυνάμεων που αναφέρονται στο εργατικό κίνημα αποτύπωσαν την είσοδο του εργατικού κινήματος σε μια νέα περίοδο. Όχι μόνο λόγω της ψήφισης της αντιαπεργιακής νομοθεσίας που εκ των πραγμάτων διαμορφώνει μια νέα κατάσταση στα σωματεία και ειδικά στις ταξικές δυνάμεις, αλλά συνολικά λόγω της στάσης που κράτησαν οι διάφορες πτέρυγες στο συνδικαλιστικό κίνημα. Ο διχασμός μεταξύ του εργοδοτικού-κυβερνητικού μπλοκ και του αγωνιστικού-ταξικού παρά τις σοβαρές διαφοροποιήσεις εντός και των δύο αυτών πλευρών είναι βαθύτερος από κάθε άλλη φορά. Η προσπάθεια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ να αποτρέψει την απεργιακή έκφραση των εργαζομένων ήταν λυσσαλέα.

Από τη πλευρά μας δόθηκε σκληρή και μεγάλης πολιτικής σημασίας μάχη για να υπάρξει μαζικό απεργιακό παρόν πριν την ψήφιση του αντιδραστικού πολυνομοσχεδίου της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με λογική κλιμάκωσης και γενικευμένου πανεργατικού αγώνα για την ανατροπή του. Εκτιμήθηκε από πολλούς και πολλές και μπορεί να μας δώσει ακόμα πιο σταθερές προσβάσεις στο μαχόμενο κόσμο στους χώρους δουλειάς. Η στάση αυτή συνέβαλλε στο να δοθεί ισχυρό πλήγμα στη κραυγαλέα προσπάθεια των ρετιρέ του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού να περάσει το νέο μνημονιακό σφαγείο της 3ης αξιολόγησης χωρίς αντίσταση, με ένα απογευματινό συλλαλητήριο για να βγει η υποχρέωση. Πράγματι, οι συνδικαλιστικές παρατάξεις της ΝΔ, του Κινήματος Αλλαγής (πρώην ΠΑΣΟΚ και ΠΟΤΑΜΙ) και ΣΥΡΙΖΑ, σε αγαστή συνεργασία σε ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΕΚΑ και πολλά δευτεροβάθμια όργανα καταψήφισαν οποιαδήποτε απεργιακή πρόταση ενάντια στο πολυνομοσχέδιο. Επιπλέον με τη στάση μας αποκαλύψαμε, αντιπαρατεθήκαμε και τελικά επιδράσαμε στις δυνάμεις του ΠΑΜΕ και του ΜΕΤΑ (παρά το γεγονός ότι στο ΕΚΑ δεν πάρθηκε απεργιακή απόφαση λόγω της αρνητικής ψήφου της ΛΑΕ) να τροποποιήσουν την ηττοπαθή πρόταση για “απεργία την ημέρα ψήφισης του ν/σχεδίου”, την αντίληψη δηλ. της καθιερωμένης διαμαρτυρίας με βάση το κοινοβουλευτικό ημερολόγιο, για “την τιμή των όπλων”.

Η παρέμβασή μας πήρε τη μορφή της σχετικά επιτυχημένης, με βάση τις συνθήκες, πανελλαδικής απεργίας της Παρασκευής 12 Γενάρη και της συνέχειας με τη μάχη ενάντια στην Κυριακάτικη αργία και τις απεργίες - συγκεντρώσεις της Δευτέρας 15/1, προσπάθειες που στηρίχτηκαν από μια μαζική πολιτική πρωτοπορία τους εργατικού και ευρύτερα λαϊκού κινήματος. Ειδικά η απεργία της Παρασκευής είχε ιδιαίτερη σημασία γιατί είχε άλλα χαρακτηριστικά: έγινε με την πρωτοβουλία των ταξικών δυνάμεων, σε κόντρα και χωρίς τα τριτοβάθμια όργανα και τις ηγεσίες του υποταγμένου συνδικαλισμού, είχε στοιχεία μιας απεργίας “των κάτω” και “από τα κάτω”, των πρωτοβάθμιων σωματείων και των συνελεύσεών τους, αλλά και ομοσπονδιών και εργατικών κέντρων, με αγωνιστικό προσανατολισμό, που μπήκαν στον αγώνα. Ήταν η πρώτη απεργία που οργανώθηκε χωρίς τις ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ από το 2009, γεγονός μεγάλης σημασίας για τη ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος. Χωρίς να την υπερβάλλουμε έδειξε τις δυνατότητες ενός ταξικού αγωνιστικού κέντρου και μιας νέας ταξικής ενότητας, ενός άλλου δρόμου του εργατικού κινήματος χωρίς τα βαρίδια της γραφειοκρατίας και των αστικοποιημένων ηγεσιών σε ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Θα μπορούσε να έχει ανώτερη δυναμική και επιτυχία αν και οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ και άλλες

μαχόμενες δυνάμεις συνέβαλλαν από την αρχή των διεργασιών στα σωματεία σε μια ενωτική κατεύθυνση ενοποίησης στην απεργιακή προετοιμασία, στο δρόμο και τις συγκεντρώσεις όλων των ταξικών δυνάμεων και πρωτοβουλιών παρά τις διαφορές τους. Προβληματική υπήρξε η χωριστική στάση του ΣΕΚ μέσω του «Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια» στις προσπάθειες για συγκέντρωση των ταξικών δυνάμεων.

Η επιτυχία της 12/1 -με βάση τις συνθήκες διεξαγωγής της- δίνει την δυνατότητα ώστε να σχεδιαστούν και να οργανωθούν πιο αποφασιστικά και επόμενες απεργιακές μάχες χωρίς τις ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ.

Ωστόσο, δεν πρέπει να μας διαφεύγει το βασικό και αυτό είναι η συνολικά μειωμένη συμμετοχή ευρύτερων εργατικών και λαϊκών μαζών, όπως και νεολαίας στις κινητοποιήσεις αυτής της φάσης, όπως και το γεγονός της μειωμένης απεργιακής συμμετοχής στους κλάδους και τους χώρους δουλειάς που έγινε κατορθωτό να προκηρυχτεί απεργία. Η γενικότερη κατάσταση δεν έχει αλλάξει στο εργατικό - λαϊκό κίνημα. Οποσδήποτε συνεχίζει να παίζει ρόλο η γενικότερη υποχώρηση, όσο και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία και ο εργοδοτικός συνδικαλισμός. Από την άλλη μεριά οι αδυναμίες στο μπλοκ των αγωνιστικών ταξικών δυνάμεων παραμένουν. Και εμείς από την πλευρά μας δεν έχουμε αναπτύξει σε εύρος και βάθος την εργατική μας παρέμβαση, γεγονός που μέτρησε και στο αγωνιστικό τριήμερο που πέρασε παρά το ότι η οργάνωση σε γενικές γραμμές έδωσε μάχη. Παρόλα αυτά το δυναμικό που και μέσα από αυτό τον αγώνα συνειδητοποίησε ότι χρειάζεται σοβαρή στροφή στο εργατικό κίνημα έχει ενισχυθεί. **Πιστεύουμε ότι τώρα είναι μια κρίσιμη στιγμή να ξεδιπλωθεί μια πρωτοβουλία συσπείρωσης στη κατεύθυνση και τη λογική της κίνησης του Νέου Εργατικού Κινήματος, που θα απευθυνθεί σε αυτό το δυναμικό για παραπέρα παρέμβαση σε τέτοια κατεύθυνση.**

Είναι προφανές ότι στη νέα φάση τα ζητήματα της συγκρότησης και λειτουργίας των πρωτοβάθμιων σωματείων και των συντονισμών τους, αλλά και με άλλο τρόπο των σχημάτων και συνολικά της υποδομής του ταξικού εργατικού κινήματος πρέπει να ιεραρχηθούν έτσι ώστε να συμβάλλουμε στη ταξική και πολιτική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος. Ιδιαίτερα πρέπει να ξεχωρίζουμε την λογική του Κέντρου Αγώνα και των Πρωτοβάθμιων Συντονισμών.

Το κεφάλαιο και η κυβέρνηση δεν θα ξεμπερδέψουν εύκολα με τις απεργίες και το μαζικό κίνημα. Από τώρα οφείλουμε να προετοιμαστούμε για τον επόμενο κόμβο που πιθανότατα θα είναι το Μάιο με την διεξαγωγή της 4ης αξιολόγησης. **Βασιζόμαστε στη απόφαση του συνεδρίου για το περιεχόμενο της πάλης του εργατικού κινήματος αναδεικνύοντας τις θετικές διεκδικήσεις του για το ψωμί, δουλειά-ελευθερίες με πολιτική προμετωπίδα της πάλης την Ανατροπή των παλιών και νέων μέτρων και της πολιτικής Κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ.** Η νέα εργατική επιτροπή θα πρέπει να διαμορφώσει άμεσα ένα συνολικό σχέδιο για τη πτέρυγα, τα πρωτοβάθμια σωματεία και τους συντονισμούς.

13. Σε νέα φάση μπαίνει και το κίνημα των πλειστηριασμών με την εφαρμογή των ηλεκτρονικών και με την έναρξη και ηλεκτρονικών πλειστηριασμών για οφειλές στο δημόσιο με πρώτη ημέρα έναρξης τους την ερχόμενη πρωτομαγιά. Χρειαζόμαστε μια επικαιροποίηση του σχεδίου στο φόντο των νέων εξελίξεων. Παράλληλα πολύ σημαντικές είναι οι εξελίξεις στο μέτωπο των ιδιωτικοποιήσεων με αιχμή τα δημόσια κοινωνικά αγαθά και σε σύνδεση με τη στέρηση, οικονομικό εκβιασμό που βιώνουν γύρω από αυτά πολλά φτωχά λαϊκά νοικοκυριά, θα δημιουργήσουν μια ασφυκτική κατάσταση για τις εργατικές λαϊκές ανάγκες. Το μέτωπο αυτό μπορεί να αποτελέσει σημείο συνάντησης του εργατικού κινήματος με το κίνημα στις γειτονιές και το κίνημα για τα δημόσια αγαθά.

15. Στο πεδίο του αντιπολεμικού κινήματος αναδεικνύεται η ανάγκη για μια νέα μαζική πρωτοβουλία αλληλεγγύης στον αγώνα του Παλαιστινιακού ενάντια στο αντιδραστικό ιμπεριαλιστικό μπλοκ με συμμετοχή των Παλαιστινιακών οργανώσεων και με τη συμμετοχή και στήριξη όλων των μαχόμενων δυνάμεων της αριστεράς και των αντιπολεμικών πολιτικών τάσεων της αυτονομίας. Σε αυτό μπορεί να συμβάλλει σχετική πρωτοβουλία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η οποία θα μπορούσε να πάρει συνολικότερα αντιπολεμικά χαρακτηριστικά στη βάση της λογικής του πολιτικού συντονισμού και της κοινής δράσης.

Συνολικά και με βάση την εκτίμηση μας για τον αντιδραστικό χαρακτήρα της Ελληνοτουρκικής αντιπαράθεσης και την άνοδο γενικά του πολεμικού κινδύνου οφείλουμε να αναβαθμίσουμε την αντιπολεμική διάσταση της παρέμβασής μας γενικά στο εργατικό, νεολαϊστικό και λαϊκό κίνημα και τους φορείς του καθώς και την μετωπική συγκρότηση και ανάπτυξη της ΑΔΚ. Στα πλαίσια αυτά αποκτά σημαντική σημασία η επιτυχία των αντιπολεμικών -αντιεθνικιστικών συλλαλητηρίων της 27ης Γενάρη με αφορμή την επέτειο των Ιμίων. Παράλληλα θα συμβάλλουμε στη μεγάλη αντιρατσιστική διαδήλωση της 17ης του Μάρτη, ενισχύοντας την παρέμβαση του ΣΥΠΡΟΜΕ και με οδηγό τη περσινή θετική εμπειρία.

Τέλος, η Πολιτική Επιτροπή **προχώρησε στη συγκρότηση των επιτροπών της και κατέληξε τον καταμερισμό των μελών της.**

Ιανουάριος 2018